

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від 22.06.17 № 4668/0/2017
на № _____ від _____

Боровенська сільська рада

вул. Миру, 31а

с. Боровеньки

Кремінський район

Луганська область, 92943

Пропозиції щодо удосконалення проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Боровенської сільської ради «Про встановлення ставок єдиного податку для суб'єктів малого підприємництва – фізичних осіб-підприємців, які здійснюють підприємницьку діяльність без створення юридичної особи», «Про встановлення податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки з 01.01.2018» та «Про затвердження ставок земельного податку та орендної плати за користування землею по Боровенській сільській раді з 01.01.2018» (далі – проекти рішень), а також документи, що надані до них листом Боровенської сільської ради від 18.05.2017 № 254.

Відповідно до частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключно на пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради вирішуються питання встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України (підпункт 24); затвердження ставок земельного податку відповідно до Податкового кодексу України (підпункт 35); прийняття рішень щодо надання відповідно до чинного законодавства пільг по місцевих податках і зборах, а також земельному податку (підпункт 28).

Частинами 10.2 та 10.3 статті 10 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) встановлено, що органи місцевого самоврядування обов'язково установлюють єдиний податок та податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю), податку на майно (в частині податку на нерухоме

Державна регуляторна служба України
ВІХ №4668/0/20-17 від 22.06.2017

майно, відмінне від земельної ділянки) та встановлення збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.

Статтею 7 ПКУ визначено, що під час встановлення податку обов'язково визначаються такі елементи (пункт 7.1.), як платники податку; об'єкт оподаткування; база оподаткування; ставка податку; порядок обчислення податку; податковий період; строк та порядок сплати податку; строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

Натомість в проектах рішень розробником не визначено усі обов'язкові елементи, передбачені статтею 7 ПКУ. Наприклад, у проекті рішення «Про встановлення ставок єдиного податку для суб'єктів малого підприємництва – фізичних осіб-підприємців, які здійснюють підприємницьку діяльність без створення юридичної особи» не визначено базу оподаткування, порядок обчислення податку.

Таким чином, з метою приведення у відповідність до вимог діючого законодавства України, рекомендуємо у зазначеному вище проекті рішення визначити усі обов'язкові елементи, встановлені статтею 7 ПКУ або передбачити по тексту такого проекту посилання на відповідні статті (абзаци, пункти, частини тощо) ПКУ, якими вже встановлені вищезазначені обов'язкові елементи.

Наповнення пунктів 15 та 16 проекту рішення «Про затвердження ставок земельного податку та орендної плати за користування землею по Боровенській сільській раді з 01.01.2018» не є предметом регулювання даного проекту рішення, а також визначені у них положення чітко встановлено ПКУ та додаткового врегулювання не потребують.

Щодо пункту 6 зазначеного вище проекту рішення, зазначаємо, що згідно із підпунктом 288.1 статті 288 ПКУ, підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, який, зокрема укладається за типовою формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України. Підпунктом 288.4 встановлено, що розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

Таким чином, встановлення фіксованого розміру орендної плати за користування земельної ділянки у проекті рішення не узгоджується з вимогами діючого законодавства України.

Враховуючи наведене вище, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ) до кожного з проектів рішень не відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними

постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Так, при визначенні проблем, які передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише їх словесними описами, зокрема не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери життя та діяльності, на які проблема має найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділах III АРВ «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей обмежився лише текстовим описом вигод і витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. Зокрема, розробником не наведено жодних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, а також наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У розділах III АРВ «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» не наведено витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження кожного проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, у кількісному (грошовому) еквіваленті, що б підтверджувало економічну доцільність обраних способів. Зазначене не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити наскільки обраний розробником спосіб того чи іншого регулювання відповідає проблемам, які потребують вирішення.

Крім того, розміри ставок, які регулюються даним проектом рішення не обґрунтовано в АРВ та не відображено витрат суб'єктів господарювання, на яких справляє вплив зазначені регулювання.

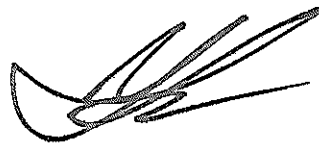
У зв'язку з відсутністю в аналізі регуляторного впливу до кожного проекту рішення усіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, зокрема, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття даних проектів регуляторних актів, розробником не доведено відповідність їх принципам державної регуляторної політики, а саме ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально

можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

З урахуванням викладеного вище, Державна регуляторна служба України пропонує привести проекти рішень Боровенської сільської ради «Про встановлення ставок єдиного податку для суб'єктів малого підприємництва – фізичних осіб-підприємців, які здійснюють підприємницьку діяльність без створення юридичної особи», «Про встановлення податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки з 01.01.2018» та «Про затвердження ставок земельного податку та орендної плати за користування землею по Боровенській сільській раді з 01.01.2018» у відповідність до чинного законодавства, а аналіз регуляторного впливу до кожного з проектів – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методики проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету міністрів України від 16.12.2015 № 1151.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України в установленому законодавством порядку.

Голова Державної
регуляторної служби України

К.М. Ляпіна